

Sak nr. 6 2021 – Den høyere voldgiftsrett

1) Innledning:

Den høyere voldgiftsrett (DHV) ble satt kl. 16.30 den 28.10.21 på Øvrevoll galoppbane. Til stede var rettens dommere, for anledningen Thea Hofofssæter, Bjørn D. Finnbråten, Morten Aasen (over teams) og Peter Chr. Meyer (rettens leder). I tillegg møtte ankende part i den sak som var til behandling, Ulrika Holmquist (UH) (over teams) samt hennes advokat Dag Holmen.

Retten erklærte seg habil. Ingen av de tilstedeværende hadde noe å bemerke til rettens sammensetning. Til behandling forelå anke fra UH over Den lavere voldgiftsretts avgjørelse fra 3. løp 22 løpsdag den 13.10.21 hvor UH på hest nr. 1 Stick Together ble utelukket en løpsdag på grunn av sjenering av medkonkurrent (Jan Erik Neuroth på hest nr. 7 Voix D`Aime). DLV avsa slik kjennelse: «Rytter U Holmquist ilegges 1 dags lisensinndragelse, 27. oktober 2021, for å ha sjenert medkonkurrent. Regel kap. 6 §27, kap. 8 § 16 nr. 5. DLV mener at 1 dags utestengelse er rimelig straff og fraviker dermed straffeutmålingsnormen (3 dager)

UH har i rett tid anket avgjørelsen inn for DHV. Ankegebyret er betalt og anken tilfredsstillende kravene i 9 kap. §16. Etter begjæring har DHV gitt anken oppsettende virkning.

2) Hendelsesforløpet – DLVs avgjørelse.

I løp nr. 3 observerte DLV at hest nr. 3 Stick Together, rytter Ulrica Holmquist, går flere spor utover ved utgangen av søndre sving og tar med hest nr. 7 Voix D`Amie utover i banen. Rytter av hest nr. 7 Jan Erik Neuroth forklarte at han måtte gå lenger ut i banen enn planlagt på grunn av at hest nr. 1 kom utover i banen. Rytter av hest nr. 1 UH forklarte at hesten hennes kom i ubalanse og at dette var årsaken til at hun gikk utover i banen. DLV studerte videooptak og konkluderte med at UH etter rettens mening ikke gjorde tilstrekkelig for å holde sitt spor og dermed sjenerte medkonkurrent. DLV kunne ikke se at hesten kom i ubalanse slik UH hadde forklart.

3) Anken:

Ankende part har i det vesentlige anført:

- 1) DLV har vurdert faktum feil når retten har vurdert det slik at UH ikke holder rett spor «*og dermed sjenerer medkonkurrent*». Ved vurderingen av om hest nr. 7 skal anses sjenert i forhold til reglementets kapittel 6 §27 av hest nr. 1, bør det legges vekt på at det aldri var nødvendig for Neuroth å ta opp hesten sin, herunder at UHs hest aldri krysset banen til hest nr. 7. Det bør også legges vekt på at Neuroth aldri ble presset til å gjøre noe kvalifisert annerledes enn det som var planlagt av ham, jfr. at han også hadde valgt å gå utover i banen. Ved vurderingen bør det også legges vekt på at nærmest samtlige hester som kommer ut av svingene på Øvrevoll denne løpsdag som følge av baneforholdene, bytter spor og trekker ut fra railen når de kommer ut på oppløpet. Det pekes også på gressbanens konstruksjon hvor det er et faktum at banen tåler mindre nedbør inne ved railen enn hva den gjør utover mot gjerdet. Når det arrangeres løp under forhold hvor denne forskjell manifesterer seg, bør det også aksepteres at rytterne søker å ivareta sine respektive hesters interesser ved å trekke i størst mulig grad ut fra railen og mot gjerdet. Dette forhold tilsier at det bør utvises stor forsiktighet med å anse et slikt sporbytte som UHs hest gjorde som utslag av reglementsstridig ridning.

- 2) DLV har også foretatt en uriktig bevisvurdering når retten ikke har tatt hensyn til UHs forklaring om hestens balanseproblemer ved utgangen av svingen. I en slik situasjon er det naturlig for en rytter å forsøke å unngå å svinge skarpt og i stedet gå utover i banen.

4) Bevisførselen.

Rettens medlemmer hadde både sammen og hver for seg sett både video og «hawk eye» fra løpet. UH fikk anledning til å forklare seg via teams og hun besvarte spørsmål både fra sin advokat og fra rettens medlemmer. Rytter Jan-Erik Neuroth ble avhørt. Han forklarte seg i tråd med sin tidligere forklaring for DLV. Han forklarte at han merket at UH på hesten Stick Together kom raskt utover i banen og nærmet seg veldig hans egen hest. Han ropte til henne og hun reagerte da med å justere retningen noe innover slik at sammenstøt ble unngått. Han måtte imidlertid selv gå noe mer utover enn han egentlig hadde tenkt. Han fastholdt at han var blitt sjenert. Som nytt vitne forklarte rytter Carlos Lopez seg. Han satt på den seirende hesten. Han hadde observert de to andre på sin høyre side. Han satt på den sterkeste hesten og valgte selv å holde en ganske rett bane uten i særlig grad å skifte spor utover mot gjerdet. Han oppfattet selv ikke UHs manøver som en reglementsstridig sjenering.

Advokat Holmen fikk anledning til å holde et avsluttende innlegg. Retten ble deretter hevet. Holmen leverte sin sakskostnadsoppgave stor kr.14.000,- inkl. mva.

5) Retten vurderinger.

Rettens oppfatning av situasjonen er at det ikke er tvil om at rytter Ulrika Holmquist gikk utover i banen etter siste sving. Det er imidlertid heller ikke tvilsomt at dette er noe nærmest alle ryttere gjør når baneforholdene er vanskelige. Det er noe lettere bane nærmere gjerdet enn det er inne ved railen. Retten ser dog her ingen grunn til å ta stilling til advokat Holmens mer generelle anførsel omkring dette forhold og banens konstruksjon. Spørsmålet for retten er om denne konkrete sporendringen som skjedde er reglementsstridig. Det er aldri fysisk kontakt mellom hestene og straks rytter Neuroth roper til UH, korrigerer hun sin hest slik at fysisk kontakt unngås. Heller ikke DHV kan se at UHs hest på noe tidspunkt var «ute av balanse».

Slik retten ser saken er den i betydelig tvil om den sporendring som skjer kan karakteriseres som reglementsstridig. Retten har kommet til at det ikke er riktig å konkludere med at det foreligge uaktsom ridning fra UHs side. Det er et krav for å kunne dømmes at den «tiltaltes» handlemåte i det minste kan karakteriseres som uaktsom. Retten har funnet at den tvil som foreligger må komme UH til gode. Rettens konklusjon er derfor at UH frifinnes og DLVs avgjørelse settes til side.

Ankegebyret blir å tilbakeføre. Rytter Ulrika Holmquist blir å tilkjenne delvise sakskostnader med kr. 4000,- noe retten ser på som et passende beløp, jfr. 9 kap. §27.

Det avses slik

K j e n n e l s e:

- 1) Den Lavere voldgiftsretts kjennelse av 13.10.21 som gjelder løp nr. 3 settes til side og Ulrika Holmquist frikjennes.
- 2) Ankegebyret tilbakeføres og Holmquist tilkjennes sakskostnader med. Kr. 4000,-.
- 3) Avgjørelsen er enstemmig.

Thea Hofossæter Bjørn D. Finnbråten Morten Aasen Peter Chr. Meyer